

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 stycznia 1953 r.

w sprawie zasad i trybu spłaty nie umorzonych zaliczek na materiały.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 4 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 24 października 1952 r. w sprawie zasad normowania i finansowania środków obrotowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski Nr A-93, poz. 1441) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaliczki wypłacone na materiały zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 14 marca 1952 r. w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstw budowlano-montażowym (Monitor Polski Nr A-27, poz. 371 i Nr A-82, poz. 1314) podlegają zwrotowi.

2. Zwroty zaliczek powinny być dokonane przez podwykonawców na rachunki generalnych wykonawców do dnia 10 lutego 1953 r., a przez generalnych wykonawców i wykonawców — na rachunki zleceniodawców do dnia 20 lutego 1953 r.

3. Zwrot zaliczek powinien nastąpić według stanu na dzień 31 grudnia 1952 r.

4. Stan nie umorzonych zaliczek (ust. 1) powinien być uzgodniony do dnia 31 stycznia 1953 r. między jednostkami wymienionymi w ust. 2.

5. Równocześnie z przelewami dotyczącymi zwrotów nie umorzonych zaliczek należy w banku przedkładać do wglądu dowody uzgodnienia stanu zaliczek.

§ 2. 1. Zwroty zaliczek przez podwykonawców dokonywane są na „rachunki zaliczek materiałowych” generalnych wykonawców.

2. Generalni wykonawcy, wykonawcy i podwykonawcy wykorzystają sumy na „rachunkach zaliczek materiałowych” na spłatę zaliczek, a ewentualne nadwyżki na tych rachunkach po spłacie zaliczek przełożą na rachunki rozliczeniowe do dnia 20 lutego 1953 r.

3. Po wyczerpaniu środków na „rachunkach zaliczek materiałowych” zwroty zaliczek dokonywane są z rachunków rozliczeniowych.

4. W przypadku braku środków na rachunkach wymienionych w ust. 2 i 3 upoważnia się banki specjalne do udzielenia kredytu na warunkach przewidzianych dla kredytów różnych na fundusz płac i płatności z nim zrównanych.

§ 3. 1. Generalni wykonawcy i wykonawcy dokonują zwrotu zaliczek pobranych na wykonanie inwestycji limitowych:

- a) na rachunki zbiorcze odrębne dla każdej części budżetu centralnego w bankach finansujących inwestycje, skąd sumy te podlegają przelaniu przez banki na dochód właściwej części, dział 6, rozdział 2 budżetu centralnego — o ile inwestorzy są objęci bądź rozliczają się z budżetem centralnym lub terenowym,

- b) na odrębne rachunki inwestorów do czasu uzgodnienia wypłat dokonanych w 1952 r., skąd sumy zwróconych zaliczek podlegają przeniesieniu przez banki na rachunki inwestycyjne 1952 r. jako zmniejszenie wypłat dokonanych w 1952 r. — o ile inwestorami są jednostki spółdzielcze lub jednostki nie korzystające z pomocy Państwa w zakresie finansowania inwestycji, jak np. organizacje polityczne, społeczne i zawodowe.

2. Generalni wykonawcy i wykonawcy dokonują zwrotu zaliczek związanych z inwestycjami pozalimitowymi na rachunki wypłat na inwestycje pozalimitowe (na zmniejszenie wypłat).

3. Banki finansujące inwestycję zobowiązane są zawiadomić inwestorów o wpłatach dokonanych przez generalnych wykonawców i wykonawców na rachunki wymienione w ust. 1 i 2. Zawiadomienia te są podstawą do dokonania odpowiednich zapisów księgowych przez inwestorów.

§ 4. 1. Zwroty zaliczek związanych z remontami kapitalnymi podlegają wpłacie na rachunek środków na remonty kapitalne zleceniodawców, z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. 3.

2. Zwroty zaliczek związane z remontami bieżącymi podlegają wpłacie na rachunek rozliczeniowy zleceniodawcy, z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. 3.

3. Zwroty zaliczek związanych z remontami kapitalnymi i bieżącymi jednostek budżetowych wpłacane są na dochód budżetu.

§ 5. 1. W fakturach wystawianych od 1 stycznia 1953 r. nie należy dokonywać potrąceń z tytułu umorzenia zaliczek materiałowych.

2. W przypadku wystawienia faktur w okresie wcześniejszym, a opłacenia tych faktur w 1953 r., zapłacie podlega suma faktury pomniejszona o potrącenia dokonane z tytułu umorzenia zaliczek.

§ 6. Celem sprawnego i terminowego wykonania postanowień niniejszego zarządzenia zobowiązuje się banki do dopilnowania przebiegu wpłaty nie umorzonych zaliczek zarówno w organizacyjnym pionie inwestycyjnym jak i w pionie wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole